УДК 811.581’276.2:004.738.5
DOI https://doi.org/10.32838/2663-6069/2020.4-1/37

Костанда І. О.
Київський національний лінгвістичний університет

КОДИФІКАЦІЯ СТИЛІСТИЧНИХ ФОРМ ТРАДИЦІЙНОГО ТЕКСТУ (НА МАТЕРІАЛІ НАУКОВОЇ ПРАЦІ ЯО НАЯ (姚鼐) «КОМПІЛЯЦІЯ СТИЛІСТИЧНИХ ФОРМ СТАРОДАВНЬОГО ТЕКСТУ» («古文辞类纂»))

Стилістичними нормами регулюється належне використання функціональних стилів і форм тексту, у яких воно реалізується. Одним із центральних понять при розгляді системи функціональних стилів і засобів її вираження є певні форми тексту, знання щодо особливостей уживання та функціональної належності форм тексту необхідно для успішної комунікації. При дослідженні процесів мовної кодифікації традиційних текстів для фіксування й виділення мовної норми важливо розглянути стилістично відповідне використання форм текстів китайської мови веньянь, дослідити їх іманентні властивості, простежити всі можливі варіації форм тексту, які стали мовною нормою. Китайській мові веньянь властива своя система функціональних стилів і форм тексту, тож, відповідно до зазначеної проблеми, центральним є аналіз кодифікованих форм тексту, які зберігалися в літературній мові. Актуальність дослідження зумовлена необхідністю дослідження процесів кодифікації форм тексту в мові веньянь, а також опрацювання літератури, яка є носієм кодифікації функціональних стилів і форм тексту давнього Китаю. Системний аналіз форм тексту мовою веньянь потрібен, щоб наочно продемонструвати автентичність та оригінальність філологічних традицій Китаю в галузі функціональної стилістики й засвідчити ідею наступності у фіксації та кодифікації мовних норм. Метою наукової розвідки є дослідження форми традиційних текстів як носіїв функціональних стилів мови веньянь, процесів стилістичної кодифікації давнього Китаю. Предметом дослідження є провідні форми текстів як носіїв функціональних стилів мови веньянь. Об’єктом дослідження є процеси кодифікації та формування провідних форм текстів у мові веньянь. При класифікації форм тексту, у яких вони реалізують функціональну систему стилів, треба брати до уваги культурні аспекти й історичне підґрунтя для формування форм тексту, а також сферу застосування цих текстів. Стилістична кодифікація становить важливий матеріал для аналізу та дослідження лінгвістичних аспектів сучасної китайської мови. Детальний розгляд ключових носіїв стилістичної кодифікації може бути корисним у нових наукових розвідках у галузі китайської стилістики й перекладознавства.

Ключові слова: *кодифікація, функціональні стилі, форми тексту, види тексту, стандартизація, традиційні форми тексту, веньянь.*

Постановка проблеми. Стилістичними нормами регулюється належне використання функціональних стилів і форм тексту, у яких воно реалізується. Одним із центральних понять при розгляді системи функціональних стилів і засобів її вираження є певні форми тексту, знання щодо особливостей вживання та функціональної належності форм тексту необхідно для успішної комунікації. При дослідженні процесів мовної кодифікації традиційних текстів для фіксування та виділення мовної норми важливо розглянути стилістично відповідне використання форм текстів китайської мови веньянь, дослідити їх іманентні властивості, простежити всі можливі варіації форм тексту, які стали мовною нормою. Китайській мові веньянь властива своя система функціональних стилів і форм тексту, тож, відповідно до зазначеної проблеми, у центрі уваги є аналіз кодифікованих форм тексту, які зберігалися в літературній мові.

Водночас у вітчизняних лінгвістичних розвідках відсутній опис кодифікованих форм тексту мови веньянь і їх структурні характеристики.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Дослідженнями особливостей китайської стилістики займалися (у більшості випадків на прикладі художньої літератури) В.І. Горєлов, М.В. Крюков, С.Р. Кучера, І.С. Лисевич, Л.Н. Меньшиков, Л.С. Переломова, Є.Б. Поршнева, Б.Л. Ріфтін, М.Е. Єрмаков, А.І. Кобзєв, В.В. Малявін, Г.А. Ткаченко, Є.А. Торчинова. Китайську лексикографічну традицію вивчали Н.Ф. Алефіренко, А.Н. Баранов, Л.А. Введенська,

В.І. Горєлов, В.А. Звегінцев, В.С. Кім, Б.Г. Фаткулін, Х. Касарес, В.А. Козирєв, В.Д. Черняк, В.А. Соколов, М.В. Софронов, Р.М. Цейтлін та ін.

Однак досліджень, присвячених процесам кодифікації форм тексту та опису їх структурних властивостей, нами не помічено.

Актуальність дослідження зумовлена необхідністю вивчення процесів кодифікації форм тексту в мові веньянь, а також опрацювання літератури, яка є носієм кодифікації функціональних стилів і форм тексту давнього Китаю. Системний аналіз форм тексту мовою веньянь потрібен, щоб наочно продемонструвати автентичність та оригінальність філологічних традицій Китаю в галузі функціональної стилістики й засвідчити ідею наступності у фіксації та кодифікації мовних норм.

Постановка завдання. Метою наукової розвідки є дослідження форми традиційних текстів як носіїв функціональних стилів мови веньянь, процесів стилістичної кодифікації давнього Китаю. Мета роботи досягається через розв'язання таких завдань:

− розгляд літератури, яка є носієм стилістичної кодифікації;

− дослідження історії розвитку форм тексту мовою веньянь;

− аналіз структурних особливостей форм тексту мовою веньянь.

У роботі використано описовий метод для класифікації та інтерпретації досліджуваних мовних явищ, а також історичний і порівняльно-історичний методи для розгляду явищ у діахронічному аспекті.

Предметом дослідження є провідні форми текстів як носіїв функціональних стилів мови веньянь.

Об'єктом дослідження є процеси кодифікації та формування провідних форм текстів у мові веньянь.

Виклад основного матеріалу. При класифікації форм тексту, у яких вони реалізують функціональну систему стилів, треба брати до уваги культурні аспекти й історичне підґрунтя для формування форм тексту, а також сферу застосування цих текстів. У стародавньому Китаї існував розподіл літератури на «високу» (мовою веньянь) і «низьку» (мовою байхуа). Література, яка є носієм стилістичної кодифікації, фіксує та розглядає як вартий уваги об'єкт дослідження лише стилі та форми тексту мовою веньянь, класифікації форм тексту «низької» літератури почали з'являтися лише на початку XX ст., про що свідчать роботи, присвячені дослідженню стилів мови стародавнього Китаю. Але, на жаль, обмежений обсяг статті не дає змоги навести всі дослідницькі праці, присвячені традиційним формам тексту мови веньянь, тому ми розглянемо лише класичні ключові дослідження цієї галузі.

1. Період Трицарства (三　国, 221-280 рр.): «Дянь лунь. Лунь вень» («典论　论文», досл. «Обговорення класики. Критичні статті») за авторством Цао Пі (曹丕) [1, с. 54].

2. Період Західної династії Цзінь (西晋, 265-316 рр): філологічна праця під назвою «Вень Фу» («文赋» досл. «Проза та вірші») за авторством Лу Цзі (陆机) [2, с. 204].

3. Період правління Південної династії Ляо (南朝梁, 907-125 рр.): філологічна праця під назвою «Чжаомін вень сюн» («昭明文选», досл. «Обрані твори Чжаоміна») за авторством Чжаоміна (昭明) [1; 2; 3].

4. Період Південних і Північних династій (час правління південної династії Ці (南朝齐, 479-502 рр.): праця «Вень Сінь Діао Лун» («文心雕龙», досл. «Літературний дух різьбленого дракона») за авторством теоретика китайської філології Лю Се (刘勰, 465-521 рр.) [3].

5. Період правління династії Мін (明朝, 1368-1644 рр.): праця «Критичний аналіз форм статей» («文章辨体») за авторством У Не (吴讷); праця «Чіткий аналіз форм статей» («文体明辨») за авторством Сю Шицена (徐师曾) [1, с. 135].

6. Період правління династії Цін (清朝, 1644-1911 рр.): праця під назвою «Гу вень ци лей цуань» («古文辞类纂», досл. «Компіляція стилістичних форм стародавнього тексту») за авторством Яо Ная (姚鼐, 1731-1815 рр.) [4, с. 153].

Ключовою в наведеному вище переліку дослідницьких праць є робота Яо Ная (姚鼐) «Гу вень ци лей цуань» («古文辞类纂»), оскільки ця ґрунтовна праця, з одного боку, увібрала всі попередні досягнення в систематизації форм тексту минулих часів, а з іншого боку, у ній відібрано та класифіковано найбільш уживані форми літературного тексту мовою веньянь. Означене вище дослідження стає своєрідним підсумком кодифікаційних процесів стилістики веньяню. Написання книги завершено в 1779 році, праця складається з 700 статей і мала загальний обсяг 74 томи. У передмові до антологій надано класифікацію різних форм тексту, розглянуто історію походження та розвитку кожної форми [4, с. 165]. У цю роботу ввійшли:

− видатні твори періоду Воюючих князівств (战国) періоду правління династій Цінь (秦朝, 221-206 рр. до. н.е.) та Хань (汉朝, 206 рр. до. н.е. – 220 рр. н.е);

− періоду правління династій Вей (魏, 220-260 рр.), Цзінь (晋, 265-420 рр.) і Шести династій (六朝, 220-589 рр.), представлені такими

авторам: у формі «цифу» (辞赋) за авторством Чжан Хуа (张华, 232-300 рр.), Лю Лин (刘伶, прибл. 221-300 рр.), Тао Юанюминь (陶渊明, прибл. 365-427 рр.), Бао Чжао (鲍照, 416-466 рр.), Пан Юе (潘岳, 247-300 рр.); у формі «вихваляння» (袁宏, 328-376 рр.);

– періоду правління династій Тан (唐, 618-907 рр.) і Сун (宋朝, 960-1279 рр.), треба зазначити, що більшість робот в антології представлена саме «вісьма Великими митцями періоду Тан та Сун» («唐宋八大家»), а саме: Лю Цзун-юань (柳宗元, 773–819 рр.), Хань Юй (韩愈) – династії Тан; Оуян Сю (欧阳修, 1007-1072 рр.), Су Сюнь (苏洵, 1009-1066 рр.), Су Ше (苏轼, 1037-1101 рр.), Су Чже (苏辙, 1039-1112 рр.), Ван Анши (王安石, 1021-1086 рр.), Цзен Гун (曾巩, 1019-1083 рр.) – династії Сун;

– періоду правління династії Мін (明代) Гуй Югуана (归有光, 1507-1571 рр.);

– періоду правління династії Цін (清代) за авторством Фан Бао (方苞, 1668-1749 рр.), Лю Дакуя (刘大櫆, 1698-1779 рр.).

Тож розглянемо фіксовані кодифікацією форми текстів саме на прикладі запропонованої в «Гу вень ци лей цуань» («古文辞类纂») класифікації. У цій роботі визначено 13 стилістичних форм тексту [4, с. 173]: «теорія та критика» 论辨, «передмова й післямова» 序跋, «меморандум» 奏议, «обговорення літератури» 书说, «вступне слово до подарунка» 赠序, «едикт»诏令, «життєпис» 传状, «надписи на кам'яних стелах» 碑志, «примітки про різне» 杂记, «римовані надписи та повчальні надписи» 箴铭, «вихваляння» 颂赞, «пісні й оди» 辞赋, «панегірик» 哀祭тощо [4, с. 171].

1) «Теорія та критика» 论辨 – форма тексту побудована за принципами «паралельної прози» (骈文) [5, с. 134], це аргументоване есе політичної, філософської, історичної або літературної спрямованості [4, с. 204]. Метою цих есе є висловити власну думку, підкріплену ґрунтовними доказами, або роз'яснити, прояснити певну думку, гіпотезу. Есе, у яких із вичерпними роз'ясненнями доводиться правильність якоїсь однієї ідеї, гіпотези, називається «теорія» (论); есе, у яких проводиться аргументоване порівняння різних ідей і теорій з метою відрізнити правильне від неправильного, спростувати ідеї, довести вірність кількох гіпотез, називалися «критика» (辨). Наприклад, «Хуай Нан Цзі» («淮南子») належить до «теорії», а праця «Лунь Хен» («论衡») уважається «критикою». Варто зауважити, що збірки філософських творів доцинського періоду також належать до цієї форми тексту [5, с. 162]. Першою в цьому підрозділі самостійною працею з точно встановленим авторством можна назвати «критику» (论) «Го Цінь Лун» («过秦论») Цзя І (贾谊, 200-168 рр. до н.е) [4, с. 131].

2) «Передмова й післямова» 序跋 – це вступна та завершальна частина для статті або вступна й підсумкова стаття для книги [4, с. 120], форма тексту побудована за принципами «паралельної прози» (骈文) [5, с. 137]. Особливістю передмови в ранніх творах мовою веньянь було те, що її розташовували наприкінці твору. Наприклад, передмова розташована наприкінці в таких стародавніх працях, як «Хуай Нан Цзі» («淮南子»), «Лунь Хен» («论衡»), «Ші Ці» («史记»), «Хань Шу» («汉书»), «Шо вень цзе цзі» («说文解字»). Лише після появи компіляційної роботи «Вибрані твори» («文选») авторства Сяо Туна (萧统, 501-531 рр.) «передмову» почали ставити на початок твору [4, с. 171; 5, с. 138].

3) «Меморандум» 奏议 – доповідь чиновника імператору, ця форма тексту, побудована за принципами «паралельної прози» (骈文) [5, с. 138], відома ще з періоду правління Північних і Південних династій (386-589 рр.) [4, с. 360]. У цей період розрізняють три форми «меморандуму»: «подяка» («章»), «доповідь» («奏»), «обґрунтоване подання» («表»). У відомому творі зі стилістики Лю Се (刘勰) «Записи різьбленого дракона» («文心雕龙») є такий запис: «Подяка» – [надається з метою] висловити імператору велику вдячність за милість, «доповідь» – [подається з метою] висловити свої сумніви в якійсь справі та попросити перевірки, «обґрунтоване подання» – це запит підкріплений аргументацією своєї думки» («章以谢恩，奏以按劾，表以陈请，议以执异») [4, с. 382]. Також у цій праці відзначено ще один різновид «меморандуму»: «Контрзахід» – це надання варіантів рішень політичної ситуації за певним запитом імператора» («对策者，应诏而陈政也»)[4, с. 390]. Окрім означених вище форм «меморандумів», існувало ще три: «високе подання імператору» («疏»), «лист імператору» («上书»), «лист-попередження» («封事»), які зараховували до таємних документів, призначених імператору. Усі означенні вище форми «доповідей імператору» в наступні епохи поступово втрачали свою різноманітність форм, до того ж стиралися чіткі розмежування в цільовому призначені «меморандуму» [5, с. 139].

4) «Лист» та «промова» 书说 – це епістолярна форма тексту, побудована за принципами «паралельної прози» (骈文) [5, с. 140], розподіляється на два види: «лист» – звичайний лист; «промова» –

записані посланцями, подорожніми промови або відповіді государів інших країн [4, с. 402].

5) «Промова до дару» 赠序 – це специфічний текст, побудований за принципами «паралельної прози» (骈文) [5, с. 142], який остаточно сформувався в окрему стилістичну форму на початку правління династії Тан. Починаючи із самої давнини до початку правління династії Тан, подарунок супроводжували письмовою або усною промовою, такі слова мали назву «слова до подарунка» («赠言») [4, с. 418]. Відомий китайський літератор і чиновник Хань Юй (韩愈) часів династії Тан, окрім інших літературних творів, залишив після себе велике зібрання «промов до дару», які й у наш час уважаються в Китаї взірцевими прикладами цієї форми тексту [5, с. 144].

6) «Едикт» 诏令 – ця форма тексту являє собою «укази» та «накази» імператора підданим [4, с. 429].

7) «Життєпис» 传状 – ці тексти, побудовані за принципами «паралельної прози» (骈文) [5, с. 146], представлені двома формами: «біографічна оповідь» (传) – опис подій із життя людини; «пам'ятна біографія» (状) – опис життя померлої людини, її походження, родовід, справи та заслуги при житті. «Пам'ятну біографію» часто разом із некрологами роздавали родичам і друзям померлого. Як приклад подібної форми тексту можна назвати «У Чже Ван Ченфу чжуань» («圬者王承福传») за авторством Хань Юя (韩愈) і «Чжун шу Чже Го Туо Туо чжуань» («种树者郭橐驼传») за авторством Лю Цзунюаня (柳宗元, 773-819 рр.). Біографічні романи «Хо Сяоюй чжуань» («霍小玉传», досл. «Біографія Хо Сяоюй») за авторством Цзян Фана (蒋防, 792-835 рр.), «Лі Ва чжуань» («李娃传», досл. «Біографія Лі Ва») за авторством Бай Синцзянь (白行简, 776-826 рр.), «Інь-інь чжуань» («莺莺传», досл. «Біографія Інь-інь») за авторством Юань Чженя (元稹, 779-831 рр.) також можна зарахувати до форми «життєпис»[5, с. 140].

8) «Надписи на кам'яних стелах» 碑志 – ці тексти побудовано за принципами «римованої прози» (韵文) [5, с. 141], вони представлені двома формами: «надписи на кам'яних стелах» (碑铭) та «епітафії» (墓志铭) [4, с. 464]. Ієрогліф铭 має значення [5, с. 141]: «вигравіюваний [на металі або камені] віршований надпис».

«Надписи на кам'яних стелах» мали широкий спектр тематичних різновидів: надписи з позначенням імператорських жертвоприношень Небу та Землі з перерахуванням досягнень людини. Наприклад, «Тайшанський надпис» для Цинь Шихуана (秦始皇 «泰山刻文»), «Надпис на горі Фен Яньжань» для Бан Гу (班固 «封燕然山铭»), (韩愈 «平淮西碑»); храмові надписи, надписи на мостах та інших архітектурних об'єктах (наприклад, 王简栖 «头陀寺碑文», «Західна стела Пін Хуай» Хань Юя (韩愈 «南海神庙碑»); «Надписи-спомини на стелах». Зауважимо, що у феодальному Китаї аристократів, чиновників, видатних людей ховали на території храмів, а кам'яні стели з описом життєвого шляху, досягнень людини встановлювали на дорозі, що веде до храму [4, с. 502].

«Епітафії» складалися з двох частин: «спомин» (志) - у цій частині було занотовано досягнення людини та її життєвий шлях, і безпосередньо сама «епітафія» або «пам'ятний надпис» (铭) [4; 5].

9) «Примітки про різне» 杂记 – це тексти побудовано за принципами «римованої прози» (韵文) [5, с. 143], мають форму описових, розповідних приміток і нотаток різного тематичного спрямування (окрім тематики «пам'ятна біографії», «надписи на кам'яних стелах»). «Примітки про різне» також інколи були вигравірувані на камені. Але в класичних творах, що реалізуються в такій формі тексту, літераторів династій Тан і Сун «примітки про різне» не завжди мають описовий характер, часто можна побачити полеміку на певну тему подану в розповідній формі, прикладами можуть бути твори «примітки про «Павільон Щастя» за авторством Су Чже (苏辙) «快哉亭记»), «Примітки про башту Юеян» за авторством Фана Чжунцяня (范仲淹, 989-1052 рр.) «岳阳楼记») [4, с. 472].

10) «Повчальні надписи» 箴铭 – це римовані надписи, побудовані за принципами «римованої прози» (韵文) [5, с. 144], з повчальним змістом або застереженням, більша частина таких надписів становить застереження самому собі, так, прикладом може бути «Напис у потворній кімнаті» Лю Юйсі (刘禹锡, 772-842 рр.) «陋室铭») [4; 5].

11) «Вихваляння» 颂赞 – цей текст побудовано за принципами «римованої прози» (韵文) [5, с. 146], він представлений у двох формах: віршований текст, тобто пісня-похвала; прозовий текст, тобто стаття, у якій висловлюється захоплення, вихваляння чогось або когось. Прикладом може бути твір «Цзі Чань не погоджується зруйнувати повітову школу» за авторством Хань Юя (韩愈 «子产不毁乡校颂») [4, с. 460].

12) «Цифу» 辞赋 – це віршована форма тексту: епічний вірш, назву можна перекласти як «ода». Два ієрогліфа в назві мають однаковий зміст, але «ци» 辞 називають оди, написані до правління династії Хань [4, с. 420]. Ця форма тексту

виникла за період Воюючих князівств, за правління династії Хань зібрано всі відомі на той час оди в збірку «Чу ци» (楚辞), як частково стала причиною розквіту форми «ода» в ханську династію, але, замість ци, оди, написані за династії Хань і пізніше, отримали назву «фу», тож поєднання цих двох ієрогліфів фактично є ранньою та пізньою назвою однієї поетичної форми [5, с. 148].

13)«Панегірик» 哀祭– цей текст побудовано за принципами «римованої прози» (韵文) [5, с. 149], він складається з двох частин «траурна ода» («哀辞») і «жертовний текст» («祭文») – обидві частини тексту присвячені вираженню скорботи за померлою людиною, але «жертовний текст» виконувався безпосередньо при обряді жертвоприношення [4, с. 522].

Висновки і пропозиції. Розгляд історії стилістичної кодифікації та стандартизованих видів тексту мовами веньянь і байхуа дає змогу зробити такі висновки:

1. Усі означені форми тексту в «Гу вень ци лей цуань» («古文辞类纂») не охоплюють всі форми текстів, представлені мовою веньянь.

2. Усі кодифіковані традиційні форм тексту веньянь представлені в означеній вище праці у формі «паралельної прози», «римованої прози» або у віршованій формі. Щоб за формою скласти такий текст, потрібно було володіти знаннями про співзвучність тонів, системою римування та знати ритмічні розміри. Тож це засвідчує той факт, що кодифікаційні процеси мови веньянь мали прескриптивний характер: зафіксовували й зберігали штучно створені форми тексту.

3. Оскільки більшість запропонованих як еталон праць у «Гу вень ци лей цуань» («古文辞类纂») – це твори видатних літераторів династій Тан і Сун, то це свідчить, що саме форми тексту цього періоду встановлювали стилістичну норму для мови веньянь і були носіями стилістичної кодифікації.

4. Автори, твори яких відібрано в антологію, а саме Чжан Хуа (张华), Лю Лин (刘伶), Тао Юанюминь (陶渊明), Бао Чжао (鲍照), Пан Ює (潘岳) та ін., започаткували процеси унормування й кодифікування стилістичної норми мови веньянь.

Стилістична кодифікація становить важливий матеріал для аналізу та дослідження лінгвістичних аспектів сучасної китайської мови. Детальний розгляд ключових носіїв стилістичної кодифікації може бути корисним у нових наукових розвідках у галузі китайської стилістики й перекладознавства.

Список літератури:

1. 周秉钧. 古汉语自学手册. 湖南 : 湖南任命出版社, 1955. 522 с.
2. 李南晖. 中国古代文体学论著集目 (1900-2014). 北京 : 北京大学出版社, 2016. 504 с.
3. 周振华. «文心雕龙» 与 «昭明文选» 中诔文的选文比较, 2020. URL: https://wenku.baidu.com/view/c2d1ca1bff0a79563c1ec5da50e2524de518d0e3.htm1#.
4. 姚鼐. 古文辞类纂. 上海 : 上海古籍出版社, 1998. 799 с.
5. 郭英德. 中国古代文体学论稿. 北京 : 北京大学出版社, 1995. 224 с.

Kostanda I. O. CODIFICATION OF STYLISTIC FORMS OF A TRADITIONAL TEXT (BASED ON THE SCIENTIFIC WORK BY YAO NAI (姚 鼐) «COMPILATION OF STYLISTIC FORMS OF AN ANCIENT TEXT» («古文辞类纂»))

Stylistic norms regulate the proper use of functional tables and forms of text in which it is implemented. One of the central concepts when considering a system of functional tables and the means of its expression is certain forms of text, knowledge of especially the use and functional affiliation of text forms and patents for successful communication. When studying the processes of linguistic codification of traditional texts to fix and separate the linguistic norm, it is important to consider the stylistic appropriate use of Wenyan Chinese text forms, to explore their immanent properties, to trace all possible variations of textual forms that have become cultural norms. The Chinese language Wenyan has its own system of functional table and text forms, so in accordance with this issue, the focus is on the analysis of codified text forms that have been preserved in the literary language. The relevance of the study is due to the need to study the processes of codification of text forms in the Wenyan language, as well as the processing of literature, serves as a carrier of codification of functional tables and text forms in China for a long time. A systematic analysis of Wenyan text forms is needed to demonstrate the authenticity and originality of China's philological traditions in functional stylistics and to demonstrate the idea of continuity in the fixation and codification of linguistic norms. The purpose of this scientific exploration is to study the form of traditional texts as carriers of the functional style of the Wenyan language of the processes of stylistic codification of ancient China. The subject of the study are the leading forms of texts, speakers of the functional style of the Wenyan language. The object of the study are the processes of codification and the formation of the leading form of texts in the Wenyan language. Application of these texts. Stylistic codification is an important material for the analysis and study of the linguistic aspects of modern Chinese. A detailed examination of the key carriers of stylistic codification may be useful in new research in Chinese stylistics and translation studies.

Key words: *codification, functional styles, text forms, text types, standardization, traditional text forms, wenyan.*